

Twée leken op pad met doorgewinterde ornithologen

Na een avondje Koninginnennacht in Groningen was het vroeg uit de veren. Om zes uur vertrokken we richting Oostvaardersplas-sen.

Bij aankomst betrok de lucht, wat resulteerde in een plaatselijke fikse regenbui op het moment dat we in vogelkijkhut De Kluut verbleven. Het was een toepasselijke naam, aangezien we prima zicht hadden op een tiental Kluten. De hevige buien en de laagstaande zon zorgden voor een prachtig tafereeltje: onrustige Kluten in een gelige gloed onder twee prachtige volledige regenbogen met tussen de regenbogen een duidelijk zichtbare donkere band van Alexander. Prachtig!

Op weg naar de volgende hut hoorden we een Spotvogel en nog enkele zangvogeltjes. Er ontstond zelfs een discussie over de zang van een vogeltje, met voor ons een verbaazingwekkende uitkomst; het is een zangvogel (waarvan mij de naam is ontschoten: overdosis informatie) met aan het eind een rifje dat hij geleerd moet hebben. Als leek begrijp je niet dat je uit al die verschillende geluiden kunt bepalen welk zangvogeltje het is, laat staan dat je kunt bepalen of een vogeltje een nieuw wijsje heeft geleerd. Onvoorstelbaar knap!

Daarna naar de volgende kijkhut met eveneens een toepasselijke naam: De Krakeend. De Krakeenden werden vergezeld door een Bosruiter, Kuifeenden, een met z'n vleugel trekkende Kievit en (heel bijzonder) een ontsnapte gedomesticeerde Haan.

Op weg naar de volgende hut hoorden we het niet graag gehoorde dondervogeltje en werden we op één verstandige man na overvallen door een onweersbui met hagel. De onweersbui zat direct boven ons, wat maakte dat we als makke schapen ineengedoken en bij elkaar gekropen zaten. Ondertussen werden we ook nog bekogeld door hagelstenen (ijsklompen is misschien

beter verwoord). Tijdens de bui hoorden wij, tot onze verbazing, nog steeds kreten als: "Ik hoor een Dodaars!" Wat een fanatisme, geweldig!

Door het natte weer hadden vele kleine huisslakjes bedacht om het pad over te steken, wat resulteerde in een krakend geluid tijdens onze wandeling. Heel vervelend, maar je ontkomt er echt niet aan. Leuke en voor ons bijzondere waarnemingen tijdens de wandeling: Reeën, Edelherten, Sneeuwganzen (oh nee, een weerspiegeling van het water, overigens niet door ons leken gespot), een Blauwborst (in vol ornaat zingend, alsof zijn leven ervan afhing en met een duidelijk herkenbare, witte vlek op de borst), Lepelaars, Kleine en Grote Zilverreiger, Kleine Karekiet en Rietzanger (Wat heb je nu geleerd? Euhm ... zelfde zang, de één gestreept de ander niet!! Maar wie nou de strepen wel had??). De Visarend en Zeearend die we graag wilden zien schitterden door afwezigheid. De eerste zwaluw brengt nog geen zomer, maar meerdere Gierzwaluwen maakten dat het weer toch steeds beter werd. Het resulteerde zelfs in heerlijk zonnen, met in het zicht twee ganzen met dertig donsballietjes. De meeste, doorgewinterde ornithologen onder ons wisten niet dat ganzen het fenomeen crèche hanteerden.

Als afsluiter de mooiste hut met uitzicht op een honderdtal Aalscholvernesten en een aantal nesten van Blauwe Reigers. Drie jongen zaten in een scheefgezakt nest, waardoor we ze prachtig konden zien zitten. Erg bijzonder!

Na een lang verhaal een samenvatting in twee woorden: Genoten en Verslaafd! Avifauna Groningen heeft er twee nieuwe leden bij!

Klaas Pietersma en Germ Dijkstra